

Ang mga Himala ni Muhammad (bahagi 2 ng 3)

Paglalarawan: Ang pagkahati ng buwan, at ang paglalakbay ng Propeta sa Herusalem at pagpapa-itaas sa kalangitan.

Ni IslamReligion.com

Nailathala noong 24 Aug 2020 - Huling binago noong 06 May 2014

Kategorya: [Mga Artikulo](#) > [Katibayan na Islam ang Totoo](#) > [Ang Katibayan ng Pagiging Propeta ni Muhammad](#)

Kategorya: [Mga Artikulo](#) > [Ang Propetang si Muhammad](#) > [Katibayan ng Kanyang pagiging Propeta](#)

Paghahati ng Buwan

Isa sa mga pagkakataon na ang Diyos ay gumawa ng mga himala sa kamay ng Propeta ay nang ang mga taga-Makkah ay humiling na makakita ng isang himala mula kay Muhammad (pbuh) upang maipakita ang kanyang pagkamakatotohanan. Ang Diyos ay hinati ang buwan sa dalawang magkahiwalay na mga hati at pagkatapos ay muling binuo ang mga ito. Ang Quran ay naitala ang kaganapan:

"Ang Oras ay papalapit na, at ang buwan ay nahati!." (Quran 54:1)

Ang Propeta Muhammad (pbuh) ay binabasa ang mga talatang ito ng Quran sa malalaking mga kongregasyon ng lingguhang pagdarasal ng Biyernes at sa dalawang-taunang pagdarasal ng Eid.[1] Kung ang pangyayari ay hindi naganap, ang mga Muslim mismo ay maaaring nag-alinlangan sa kanilang relihiyon at marami ang maaaring iniwan ito! Maaaring sabihin ng mga taga-Makkah, 'Hoy, ang iyong propeta ay sinungaling, ang buwan ay hindi nahati, at hindi namin kailanman nakita ito na nahati!' Sa halip, ang mga mananampalataya ay lumagong mas matatag sa kanilang pananampalataya at ang tanging paliwanag lamang na napagtanto ng mga taga-Makkah ay, 'naglalahong salamangka!

"Ang Oras ay papalapit na, at ang buwan ay nahati! At kung sila ay makakita ng isang palatandaan [himala], sila ay nagsisilayo at nagsasabing, 'Naglalahong salamangka!'- dahil sila ay baluktot sa pagsasabing ito ay kasinungalingan, na laging sinusunod ang kanilang mga sariling pagnanasa." (Quran 54:1-3)

Ang paghahati ng buwan ay napatunayan sa pamamagitan ng patotoo ng saksi na naiulat sa pamamagitan ng isang walang patid na kawin ng maaasahang mga pantas na napakamarami kung kaya imposible na maaari itong maging mali (*hadith mutawatir*).[2]

Ang isang nag-aalinlangan ay maaaring magtanong, mayroon ba tayong anumang bukod na katibayan sa kasaysayan na magsasabing ang buwan ay nahati? Pagkatapos ng lahat, ang mga tao sa buong mundo ay dapat na nakita ang kamangha-manghang kaganapang ito at naitala ito.

Ang kasagutan sa katanungang ito ay nasa dalawang bahagi.

Una, ang mga tao sa buong mundo ay maaaring hindi nakita ito dahil maaaring maaraw pa, kalaliman ng gabi, o madaling araw sa maraming bahagi ng mundo. Ang susunod na talahanayan ay magbibigay sa mambabasa ng ilang ideya ng kaukulang mga oras sa mundo nang 9:00 ng gabi sa oras ng Makkah:

Bansa	Oras
Makkah	9:00 pm
India	11:30 pm
Perth	2:00 am
Reykjavik	6:00 pm
Washington D.C.	2:00 pm
Rio de Janeiro	3:00 pm
Tokyo	3:00 am
Beijing	2:00 am

Gayundin, hindi maaasahan na ang isang malaking bilang ng mga tao sa mga kalapit na lupain ay maaaring pinagmamasdan din ang buwan sa ganap na parehong oras. Wala silang dahilan para dito. Kahit na ang ilan ay nagkagayon, hindi mangangahulugang ang mga tao ay naniwala sa kanya at nagtabi ng isang isinulat na talaan nito, lalo na kung maraming mga sibilisasyon sa panahong iyon na hindi nagpapanatili ng kanilang sariling kasaysayan para isulat.

Pangalawa, mayroon tayo talagang nakabukod, at lubos na kamangha-manghang, makasaysayang pagpapatotoo sa kaganapan mula sa isang hari ng India nang panahong iyon.

Ang Kerala ay isang estado ng India. Ang estado ay umaabot ng 360 milya (580 kilometro) sa kahabaan ng Baybayin ng Malabar sa timog-kanlurang bahagi ng kapuluan ng India.^[3] Si King Chakrawati Farmas ng Malabar ay isang hari ng Chera, Cheraman perumal ng Kodungallure. Naitala niyang nakita ang buwan na nahati. Ang insidente ay naitala sa isang manuskrito na itinago sa Tanggapang Aklatan ng India, sa London, sangguniang bilang: Arabe, 2807, 152-173.^[4] Isang pangkat ng mga mangangalakal na Muslim ang dumaan sa Malabar sa kanilang paglalakbay patungong Tsina ang nakipag-usap sa hari tungkol sa kung paano tinulungan ng Diyos ang Arabyanong propeta sa himala ng paghahati ng buwan. Ang namanghang hari ay sinabing nakita niya rin ito ng kanyang sariling mga mata, ura mismo ay itinalaga ang kanyang anak, at naglakbay sa Arabya upang makipagkita sa Propeta nang harapan. Ang hari ng Malabari ay nakilala ang Propeta, ipinahayag ang dalawang patotoo ng pananampalataya, natutunan ang mga pangunahing kaalaman sa pananampalataya, ngunit pumanaw sa landas habang pauwi at inilibing sa daungan ng lungsod ng Zafar, sa Yemen.